

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 14 października 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.55394 (2019/N) – Rescue aid to Condor ⁽¹⁾, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że rozpatrywana pomoc nie wchodzi w przedmiotowy zakres zastosowania wytycznych Komisji w sprawie ratowania i restrukturyzacji ⁽²⁾, ponieważ trudności Condor wynikają z arbitralnego podziału kosztów w ramach grupy Thomas Cook.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że rozpatrywana pomoc na ratowanie nie spełnia warunku zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem, zgodnie z którym powinna ona przyczynić się do osiągnięcia celu leżącego w rzeczywistym wspólnym interesie. Komisja Europejska popełniła oczywiste błędy w ocenie, zarówno jeśli chodzi o potrzeby niezależnych niemieckich organizatorów wyjazdów i biur podróży, jak i rzekomy brak statków powietrznych do odesłania do domu pasażerów w sezonie zimowym IATA, który charakteryzuje się sezonową nadwyżką zasobów.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja nie zbadała, czy w przypadku grupy Thomas Cook spełniona została ostatnia przesłanka pomocy na ratowanie.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja Europejska nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych wątpliwości i dopuściła się naruszenia praw proceduralnych strony skarżącej.
5. Zarzut piąty jest oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, C 294, s. 3.

⁽²⁾ Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji, Dz.U. 2014 C 249, s.1

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2020 r. – Polwax/Komisja

(Sprawa T-585/20)

(2020/C 399/57)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Polwax S.A. (Jasło, Polska) (przedstawiciele: E. Nessmann, G. Duda i M. Smółka, radcy prawni)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 lipca 2020 r. w sprawie M.9014 PKN Orlen/Grupa Lotos (zwaną dalej „decyzją”);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad dokonywania oceny koncentracji przewidzianych w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 139/2004”) ⁽¹⁾, ponieważ Komisja, zezwalając warunkowo na przejęcie przez PKN Orlen kontroli nad Grupą Lotos, nie uwzględniła rynku parafin rafinowanych i odwadnianych oraz wosków parafinowych i produktów komponowanych na bazie parafin i nie dokonała oceny wpływu koncentracji na ten rynek.
  - Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi, że w toku postępowania wyjaśniającego przedstawiono Komisji dowody wskazujące, iż rynek parafin rafinowanych i odwadnianych oraz wosków parafinowych i produktów komponowanych na bazie parafin jest powiązany z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podmioty uczestniczące w koncentracji. W piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów wydanym przez Komisję brak jest odniesienia do tego rynku, co może wskazywać na nieuwzględnienie rzeczonego rynku przez Komisję w decyzji przy dokonywaniu oceny wpływu koncentracji na konkurencję.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad dokonywania oceny koncentracji przewidzianych w art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 139/2004, ponieważ Komisja nie uwzględniła okoliczności, że przejęcie przez PKN Orlen kontroli nad Grupą Lotos wpłynie na dostęp do zaopatrzenia w surowiec podmiotów działających na rynku parafin rafinowanych i odwadnianych oraz wosków parafinowych i produktów komponowanych na bazie parafin, a ponadto nie uwzględniła powstałych na skutek koncentracji prawnych barier wejścia na ten rynek.
  - Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi, że po przejęciu przez PKN Orlen kontroli nad Grupą Lotos dojdzie do skupienia w rękach jednego podmiotu całości surowca w postaci gaczy parafinowej (ciężkiej i lekkiej) wraz z całą infrastrukturą transportową i logistyczną na terytorium Polski, Litwy oraz Czech, wskutek czego ów podmiot będzie mógł dyktować warunki cenowe lub warunki związane z dostawą surowca nie tylko dla podmiotów obecnie funkcjonujących na tym rynku, ale także dla każdego podmiotu, który będzie chciał wejść na ów rynek w przyszłości. Powyższych trudności w prowadzeniu działalności nie będzie miała Orlen Południe S.A., spółka zależna w całości od PKN Orlen.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 139/2004, ponieważ Komisja dopuściła do przejęcia przez PKN Orlen kontroli nad Grupą Lotos, mimo że taka kontrola może znacząco przeszkadzać skutecznej konkurencji na wspólnym rynku lub na znacznej jego części, w szczególności w wyniku stworzenia lub umocnienia pozycji dominującej PKN Orlen.
  - Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi, że do tej pory jedyną konkurencją dla PKN Orlen na rynku produkcji i dystrybucji gaczy na obszarze Polski, Czech oraz Litwy była Grupa Lotos. Po przejęciu kontroli PKN Orlen będzie monopolistą.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 139/2004, ponieważ Komisja nie wskazała państwu członkowskiemu, że przejęcie przez PKN Orlen kontroli nad Grupą Lotos grozi znaczącym zakłóceniem konkurencji na rynku parafin rafinowanych i odwadnianych oraz wosków parafinowych i produktów komponowanych na bazie parafin mającym cechy rynku odrębnego na terytorium Polski.
  - Skarżąca podnosi ten zarzut tytułem ewentualnym na wypadek uznania, że rynek parafin rafinowanych i odwadnianych oraz wosków parafinowych i produktów komponowanych na bazie parafin nie ma zasięgu wspólnotowego. W takiej sytuacji w ocenie skarżącej rynek ten spełnia przesłanki uznania go za rynek odrębny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, 2004, s. 1.